

Điểm yếu lớn nhất của bạn là gì ?

Câu hỏi về điểm yếu và những câu trả lời thú vị

“Điểm yếu lớn nhất của bạn là gì?” - Một câu hỏi dễ mà khó của nhà tuyển dụng. Đã có nhiều ứng viên đưa ra những câu trả lời thú vị, thậm chí nực cười.

Với câu hỏi này, thông thường ta có ba cách xử lý: Nói dối. Trả lời hài hước. Thành thật. Dù bạn chọn cách nào, không có gì đảm bảo câu trả lời của bạn sẽ làm hài lòng nhà tuyển dụng.

Nếu bạn muốn nói dối, bạn sẽ phải nói thế nào? Có lẽ đã quen thuộc, nhưng sự lựa chọn thường xuyên nhất là “cầu toàn”. “Điểm yếu của tôi là tôi không bao giờ cảm thấy hài lòng cho đến khi mọi công việc hoàn thành một cách hiệu quả và tron

tru”. Thật là một ứng viên sáng giá, ham công tiếc việc, không thể ngừng lại một chút để ăn trưa. Với điểm yếu như vậy, ai còn cần điểm mạnh nữa? Một vài nhà tuyển dụng có thể bị ấn tượng, nhưng hầu hết sẽ sớm cho ứng viên đó khăn gói ra về.

Một số chuyên gia về phỏng vấn gợi ý sử dụng sự hài hước làm phương tiện để làm chệch hướng chú ý của nhà tuyển dụng. Tuy nhiên, họ sẽ thất bại nhanh chóng nếu gặp phải một nhà tuyển dụng “mặt lạnh như tiền”. Có một ứng viên nam đã không may mắn gặp phải tình cảnh trở trêu này. Khi được hỏi câu hỏi trên, anh đã trả lời như sau:

“Điểm yếu lớn nhất của tôi ư? Chính là sôcôla, đặc biệt là sôcôla sữa. Một mẫu sôcôla sữa có thể khiến tôi bủn rủn chân tay”.

Khẽ cau mày, nhà tuyển dụng viết ghêch ngoạc cụm từ “sôcôla sữa” vào hồ sơ và

hỏi câu tiếp theo.

“Chờ chút”, anh chàng kia cố gắng cứu vãn tình thế, “điểm yếu của tôi không phải là sôcôla mà là khiêu vũ. Tôi có tới hai cái chân trái”.

Nhà tuyển dụng còn không nhếch mép lấy một cái. Ông ta kéo ông quân trái lên, để lộ ra chiếc chân giả. “Hãy cảm thấy biết ơn vì cậu có đôi chân bằng xương bằng thịt” - ông ta nói.

“Tôi không có ý... Tôi chỉ muốn...”.

Với những ai luôn đặt niềm tin vào câu ngạn ngữ: “sự chân thực là phương sách hiệu quả nhất”, họ sẽ phải thất vọng nếu biết rằng sự thực sẽ mang lại cho họ sự tự

do, nhưng là tự do vì không nghề nghiệp. Nhà tuyển dụng chẳng bao giờ chọn các ứng viên đủ ngốc nghếch để hồn nhiên tuyên bố về những điểm yếu của mình. Họ không thưởng cho sự thành thực đó bằng một bản hợp đồng. Các câu trả lời dưới đây sẽ minh họa rõ điều này:

“Điểm yếu lớn nhất? Ừm, để tôi xem nào... À, đúng rồi, tôi thường mang đồ ở cơ quan về nhà. Nhưng chúng chỉ nhỏ nhỏ thôi, như bút, thước, giấy ghi chú, hoặc quá lắm là máy photocopy”.

“Điểm yếu lớn nhất của tôi chính là sự lười biếng. Bạn bè của tôi thường gọi tôi là chúa lười biếng”.

Có một ứng viên dường như cảm thấy câu hỏi này quá khó khăn nên luôn cầu mong nhà tuyển dụng sẽ kìm nén không hỏi nó. Nhưng anh ta chưa đủ may mắn. Nhà tuyển dụng vẫn hỏi câu hỏi quen thuộc, “hãy nói về điểm yếu lớn nhất của anh?”. Ứng viên kia gần như tuyệt vọng, mặt sạm lại. Anh biết rằng mình sẽ không thể có được công việc này. Với vị thế không còn gì để mất, anh ta đã cởi mở hết tấm lòng.

“Tôi sẽ nói cho ông biết điểm yếu lớn nhất của tôi”, anh ta nói đầy vẻ bức xúc, “tôi không chịu được những câu hỏi ngu xuẩn như câu mà ông vừa hỏi tôi. Tôi ghét câu hỏi đó. Nó khiến tôi phát khùng. Điểm yếu của tôi là thiếu sự kiên nhẫn đối với những người phỏng vấn quá thiếu sáng tạo. Họ chỉ biết lôi câu hỏi ra từ trong sách vở. Đó, đó là điểm yếu lớn nhất của tôi”.

“Xin chúc mừng”, nhà tuyển dụng nói và chìa tay ra, “công việc này là của bạn

nếu bạn muốn. Bạn có thể bắt đầu ngay ngày mai”.

“Không, xin cảm ơn”, ứng viên kia trả lời, “Tôi rất muốn nhận nó, nhưng tôi có vấn đề về sự tận tụy. Đó là điểm yếu lớn thứ hai của tôi”.